

tiden lovmæssigt eller vedtægtsmæssigt indskrænket til 8 Timer. Da der, som sagt, kun arbejdes en Del af Aaret, og da Arbejderne i den øvrige Del af Aaret væsentlig er Landarbejdere, er det ikke sikkert, at de vilde være saa forfærdelig glade ved at faa Arbejdstiden i Fabrikkerne begrænset til 8 Timer.

Det ærede Medlem (Sigvald Olsen) omtalte endelig Spørgsmaalet om Kvinders Natarbejde. Heller ikke dette Spørgsmaal betragter jeg som saa overordentlig vigtigt. Det er kun forholdsvis faa Kvinder, der beskæftiges med fabrikmæssigt Natarbejde. Ud fra dette Synspunkt kan man naturligvis, akkurat som den ærede Ordfører sagde med Hensyn til Børnearbejdet, tale baade for og mod et Forbud. Hvis man vil træffe Bestemmelser sigtende til at forhindre Kvinders Natarbejde i Fabrikker, er maaske det bedste Tidspunkt til at gøre det netop det, hvor der er forholdsvis faa Kvinder beskæftiget dermed, og ikke det Tidspunkt, hvor der er overmaade mange. Man kan ganske vist sige, at man ved Forbudet forhindrer Kvinder fra i Fremtiden at faa den Slags Arbejde, men det er jo ogsaa Meningen. Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt optage en vidtløftig Diskussion om hele dette Spørgsmaal, der er drøftet saa overordentlig mange Gange. Det glæder mig særdeles, at jeg paa dette Punkt har faaet Tilslutning af Socialdemokraterne, Arbejdernes særlige Repræsentanter. Ogsaa jeg har altid ment, at denne Bestemmelse var i de arbejdende Kvinders Interesse, navnlig de Kvinders, som den næstsidste ærede Taler (Sigvald Olsen) særlig maa siges at være Talsmand for. Jeg kan ikke undlade at sige her, hvad jeg saa ofte før har sagt, at jeg tror, at Modstanden mod Bestemmelsen væsentlig er en teoretisk Modstand, som beror paa visse Ideer om Mænds og Kvinders Ligeberettigelse — en Ligeberettigelse, som jeg mener ikke gælder i et Forhold som dette.

De andre Ændringsforslag, der er stillede, er ikke saa vigtige, at der er megen Grund til at omtale dem. Jeg kan, som sagt, sige, at jeg vil betragte Loven som et meget stort Fremskridt ikke alene for de mange Arbejdere, som Loven vedrører, og for hvem den skaber bedre Arbejdsvilkaar, men ogsaa for det Personale, som er beskæftiget under Fabrikinspektoratet, og som nu virker under daarlige Lønforhold, men som til Trods derfor har virket udmærket godt. Ogsaa af Hensyn til dette ret store Personale

vilde det være særdeles ønskeligt, om Lovforslaget kunde gennemføres i denne Rigsdagssamling. Jeg skal hermed anbefale de af mig stillede Ændringsforslag.

Ellinger: Efter at Udvalgets Ordfører har motiveret Udvalgets og dets Flertals Ændringsforslag, finder jeg, da jeg hører til Flertallet, ingen Anledning til at gøre mange Bemærkninger. I og for sig var det maaske ikke saa galt at indføre det Princip, at man altid lod Udvalgets eller Flertallets Ordfører udtale sig alene og ikke Ordførerne for de forskellige Partier, der er repræsenterede i vedkommende Flertal. Jeg finder dog Anledning til at gøre et Par Bemærkninger.

Uden stor Overvindelse har jeg kunnet gaa med til, at man i det væsentlige lader Mejeridriften udgaa af Lovforslaget. Det ligger i, at der ikke fra de i denne Virksomhed arbejdende har været fremsat Ønske om, at Loven om Fabriktilsyn skulde finde Anvendelse paa dette Omraade. Der findes heller ikke i denne Virksomhed saadanne Forhold, som i og for sig paakræver, at det offentlige griber ind med hennende Baand, hvad en saadan Lovgivning altid vil gøre.

Et vigtigt Punkt i Lovforslaget er Børnespørgsmaalet, baade for saa vidt angaar Børns Beskæftigelse ved Landbrugsmaskiner og deres Anvendelse indenfor Industrien. Hvad det første angaar, har jeg fundet, at man meget godt kunde blive staaende ved de Bestemmelser, der hidtil har været gældende paa Landet, idet man for det første ikke kan sammenligne Arbejde i Landbruget med det Arbejde, der foregaar paa Værksteder eller Fabrikker. De Børn, der arbejder ude i Landbruget, er voksede op i Landbruget og er fra smaa af velkendt med alt, hvad der foregaar der, saaledes at Arbejdsforholdene for dem er ganske anderledes end for Børn, der kommer ind paa Fabrikker, hvor Maskiner er i Gang. Men hertil kommer, at der i Landbruget er mange Virksomheder, som ikke kan drages ind under Fabrikloven, og hvor Børns Anvendelse vil være meget farligere end paa de Omraader, denne Lov kan beskæftige sig med; det kunde da let i mange Tilfælde faa et noget komisk Skær, at et Barn ikke maa beskæftige sig med det eller det Arbejde i Landbruget, som kan medføre Fare, men derimod godt med andre Ting, hvor Beskæftigelsen i og for sig rummer langt større Fare. Jeg gaar ud fra, at de, der leder Landbrugsvirksomhederne rundt omkring i Landet,